

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego J. P.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,,

postanawia:

wyrazić opinię o niezasadności zarzutów protestu.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 maja 2014 r. J. P. złożył protest wyborczy. Skarżący wskazał, że podczas głosowania w lokalu wyborczym było tylko trzech członków komisji z dwóch partii (PO i PiS), a nie było przedstawicieli innych partii. Ponadto podniósł, że nie było obserwatorów międzynarodowych w czasie wyborów.

Państwowa Komisja Wyborcza pismem z 5 czerwca 2014 r. wyraziła opinię, że zarzuty protestu są oczywiście bezzasadne. Wskazała, że osoby powołane w skład obwodowej komisji wyborczej nie reprezentują w komisji komitetów wyborczych, przez które zostały zgłoszone, lecz zobowiązane są do obiektywnego wykonywania zadań komisji. Podniosła również, że w wyborach do Parlamentu

Europejskiego, przeprowadzonych 25 maja 2014 r., uczestniczyli obserwatorzy międzynarodowi z Rwandy, Botswany i Zimbabwe.

Prokurator Generalny pismem 9 czerwca 2014 r. wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 336 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241 do 246 cytowanej ustawy. Art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie podniesione przez wnoszącego protest zarzuty są niezasadne. Obecność tylko trzech członków komisji, co podnosi wnoszący protest, jest zgodna z art. 42 § 3 Kodeksu wyborczego. Przepis ten stanowi, że od chwili rozpoczęcia głosowania aż do jego zakończenia w lokalu wyborczym muszą być równocześnie obecne co najmniej 3 osoby wchodzące w skład obwodowej komisji wyborczej, przy czym jedną z nich powinien być przewodniczący komisji lub jego zastępca.

Odnosząc się natomiast do podnoszonego zarzutu braku udziału międzynarodowych obserwatorów, wskazać należy, że zgodnie z art. 50 § 1 Kodeksu wyborczego, międzynarodowi obserwatorzy wyborów, zaproszeni przez Państwową Komisję Wyborczą po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, mają prawo obserwować przebieg wyborów oraz pracę organów wyborczych, w tym obwodowych komisji wyborczych. W wyborach do Parlamentu

Europejskiego, przeprowadzonych 25 maja 2014 r., zgodnie z informacją zawartą w stanowisku Państwowej Komisji Wyborczej, uczestniczyli obserwatorzy z Rwandy, Botswany i Zimbabwe. Mieli więc prawo obserwować przebieg wyborów i pracę obwodowych komisji wyborczych również w lokalu, w którym głosował skarżący.

Z tych względów z uwagi na to, że zarzuty protestu nie są zasadne, na podstawie art. 242 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji.